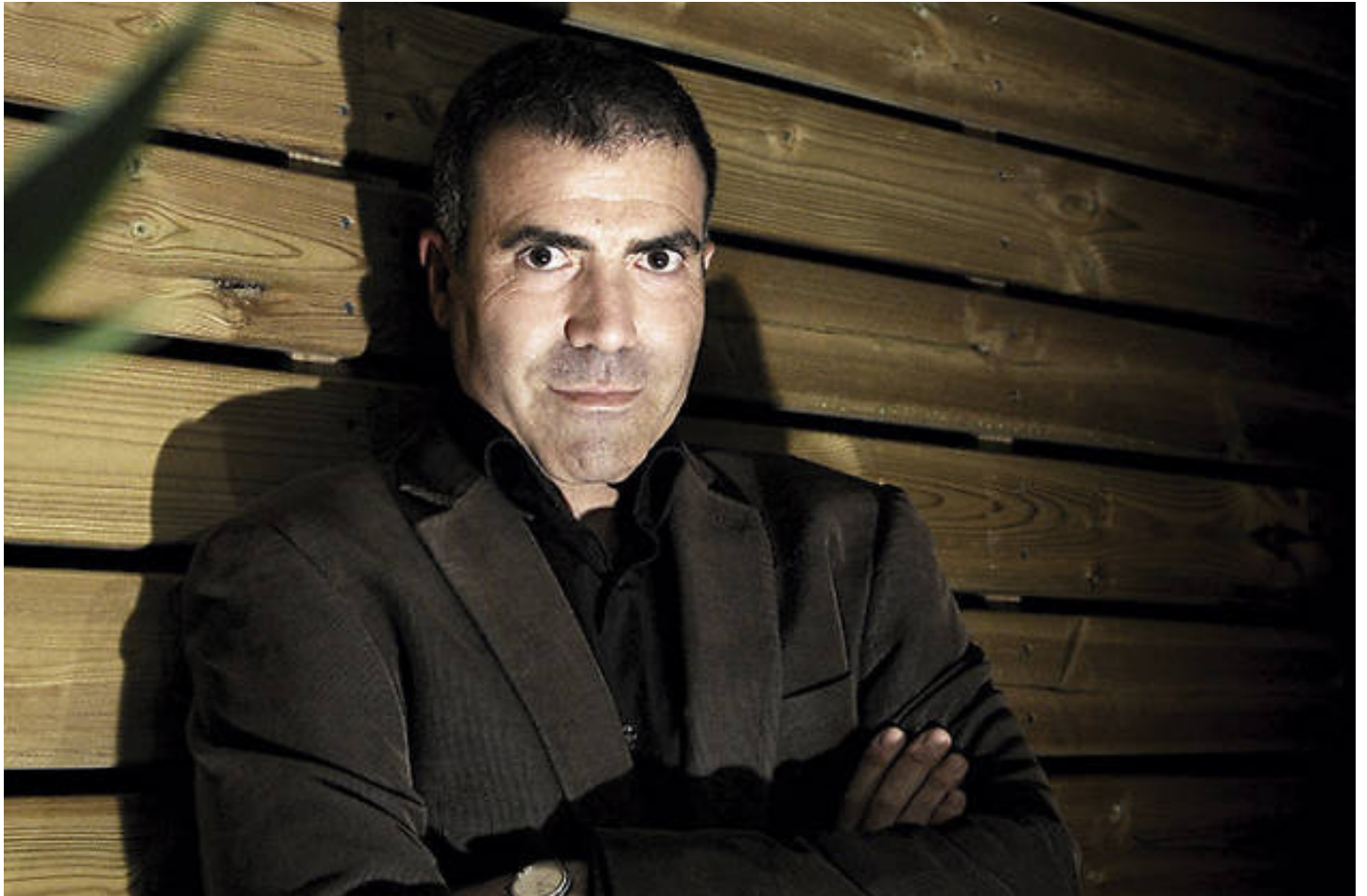

LA PELL DE LA FRONTERA

Francesc Serés

“

Em sembla que escriure és posseir i compartir algun dels trofeus que el món et deixa arrencar

Costa molt definir qui s'és perquè no s'és només d'una manera, els llocs i els temps modifiquen d'una o altra forma la direcció dels esdeveniments i dels pensaments

El paisatge és viu i és un personatge més, inclús a vegades és el motor de la història; és l'escenografia que marca els esdeveniments

“

Francesc Serés Saidí (Baix Cinca), 1972

Escriptor, articulista i professor.

Nascut i educat en un ambient rural, de família pagesa, va estudiar Belles Arts i Antropologia a la Universitat de Barcelona.

Compagina l'escriptura amb la docència i la investigació.

La seva primera novel·la *Els ventres de la terra*, va quedar finalista del Premi Pere Calders, la següent va obtenir el Ciutat de Badalona.

Ha rebut també els premis Crítica Serra d'Or de Narrativa per *La pell de la frontera*, el Nacional de Literatura el 2007 i el Ciutat de Barcelona el 2010

És considera una de les veus narratives més importants del panorama literari català contemporani i les seves obres han estat traduïdes a diverses llengües.

La seva producció és rica, polièdrica i sap adaptar-se a la representació d'una realitat canviant i propera.

Actualment és el director de la Residència Faber a Olot i Director de l'Àrea de Creació de l'Institut Ramon Llull

La pell de la frontera

La pell de la frontera, guanyadora del Premi Crítica Serra d'Or de Narrativa el 2015, és, fins avui, el darrer llibre de Serés. Un conjunt de cròniques i entrevistes, que a vegades ratllen l'assaig, la ficció o el reportatge, amb les quals analitza la complexa realitat de la Franja de Ponent.

La vida en aquesta geografia inhòspita, oblidada de les administracions, és difícil: la immigració, la crisi endèmica de l'agricultura, les friccions socials entre locals i forans, ... Tot plegat forma un mosaic que Serés presenta al lector sense amagar-ne els detalls.

Amb una escriptura crua i seca, sense efectismes, l'autor descriu i exposa, aporta una mirada narrativa, no jutja allò que observa sinó que actua com un etnògraf que convida a pensar. Però, no obstant pren posició, denuncia i es rebel·la. Serés ens recordarà a Moncada, Ibarz i Sales, i també a Delibes, Sender i Cela.

El lector hi trobarà relats magistrals de pobresa i indefensió, de provisionalitat i d'extraterritorialitat, de desemparament i desesperança.

La llengua, amb un lèxic riquíssim, i el paisatge, que presenta com una simbiosi entre la terra i els que l'habiten, completen l'estructura de *La pell de la frontera* i la fan sòlida, necessària i dura, com el món que descriu.

"El temps, aquí, passa de manera diferent, i la solitud adquireix una consistència especial, com si fos una planta endèmica que no pogués créixer enlloc més, diferent de totes i cadascuna de les solituds que has pogut anar trobant a la teva vida"

Els seus llibres

- Els ventres de la terra (2000)
- L'arbre sense tronc (2001)
- Una llengua de plom (2002)
- De fems i de marbres (2003)
- La força de la gravetat (2006)
- La matèria primera (2007)
- Caure amunt. Muntaner, Lull, Roig (2008)
- Contes russos (2009)
- El llarg viatge d'A (2010)
- Mossegar la poma (2012)
- La pell de la frontera (2014)

